

Rechtbank Rotterdam, 7 december 2022
Nr. ECLI:NL:RBROT:2022:10804

Adviseur wijst niet op risico van wateraccumulatie

Als een verzekerde wordt geconfronteerd met een afwijzend dekkingstandpunt van de verzekeraar, volgt soms de reflex om de adviseur hiervan een verwijt te maken. Dat is bezien vanuit de verzekerde an sich begrijpelijk. Maar dit is niet altijd terecht en een dergelijk verwijt treft ook lang niet altijd doel. Uitgangspunt is dat een redelijk handelend en redelijk bewaam adviseur ervoor moet zorgen dat zijn klant over een passende verzekeringsdekking beschikt. Om aan die zorgplicht invulling te geven, zal de adviseur zich richting zijn klanten in voldoende mate moeten inspannen. Bijvoorbeeld door tijdig het juiste advies te geven. Het kan zijn dat dit achterwege blijft. In dat geval is het pas een beroepsfout als het achterwege blijven van het advies ook daadwerkelijk heeft geleid tot schade. Als causaal verband hiervan ontbreekt, heeft de adviseur niet de plicht de schade van zijn klant te vergoeden. In deze zaak die aan de Rechtbank Rotterdam is voorgelegd, speelt onder meer de vraag of het de adviseur verweten kan worden dat schade als gevolg van wateraccumulatie niet gedekt is onder de polis. De casus was als volgt.

X is eigenaar van een bedrijfspand te Coevorden. Het bedrijfspand bestaat uit een kantoorgedeelte en vier geschakelde hallen. In de zomer van 2019 is een gedeelte van het dak van een van de vier hallen ingestort. Uit technisch onderzoek blijkt dat de dakconstructie is bezweken als gevolg van wateraccumulatie. De expert stelt in diens rapport vast dat het

ontbreken van een noodafvoersysteem de hoofdoorzaak was van de instorting. Tussen X en een aantal verzekeraars vigeert een verzekering voor schade aan het bedrijfspand. Op deze verzekering zijn de Nederlandse Beursvoorwaarden voor Zaak en Bedrijfschade 2006 (NBZB) van toepassing. De verzekeraars weigeren dekking onder de polis te verlenen. Daarop legt X de vordering tot dekking aan de rechtbank voor. Maar de rechtbank wijst deze vordering af omdat, kort gesteld, een dakinstorting als gevolg van wateraccumulatie niet is meeverzekerd op deze polis. X richt daarop – in dezelfde procedure – zijn pijlen op zijn verzekeringsadviseur. X is namelijk van mening dat zijn adviseur heeft nagelaten om het advies te geven dat hij zich tegen wateraccumulatie kon verzekeren. Volgens X heeft de adviseur daarmee zijn zorgplicht jegens hem geschonden. De rechtbank laat in het vonnis in het midden of de adviseur X heeft gewezen op het risico van het niet-verzekeren van schade

als gevolg van wateraccumulatie. De rechtbank stelt vast dat causaal verband ontbreekt tussen het niet-adviseren om wateraccumulatie mee te verzekeren en het ontstaan van de schade van X. Want uit het dossier leidt de rechtbank af dat X eerder al in 2005 te maken heeft gehad met instorting van het dak van een van de bedrijfshallen. Ook indertijd was de oorzaak van het instorten gelegen in wateraccumulatie. Vast is komen te staan dat het dak van die betreffende bedrijfshal bouwkundige gebreken vertoonde. X heeft toen bouwkundige aanpassingen aan het dak gedaan. Op de zitting heeft de directeur van X verklaard dat als er sprake was van hevige sneeuwval, dit door henzelf geregeld zou worden. Als er sneeuw op het dak ligt, kan dit namelijk gemakkelijk door henzelf verwijderd worden. Volgens de rechtbank zou X naar deze stand van zaken niet hebben gekozen voor een aparte clausule in de polis die ook dekking bood voor schade als gevolg van wateraccumulatie. Uit uitlatingen van X leidt de rechtbank af dat X er immers steeds zelf vanuit is gegaan dat het risico van schade door het instorten van het dak als gevolg van wateraccumulatie zich niet meer zou kunnen voordoen door de getroffen bouwkundige maatregelen. Bovendien had X volgens de rechtbank de verwachting dat men de risico's op schade door dakinstorting als gevolg van wateraccumulatie (door regenval of smeltende sneeuw) zelf wel kon 'managen' door de daken van de bedrijfshallen regelmatig te inspecteren, schoon te maken en te onderhouden. Kortom: een advies om ook wateraccumulatie mee te verzekeren zou X volgens de rechtbank niet hebben opgevolgd. De slotsom is dat de rechtbank de vordering van X jegens diens adviseur afwijst en X veroordeelt in de proceskosten.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.